

Opr. št. X Kpr 5961/2013

SKLEP

Okrožno sodišče v Kopru, preiskovalna sodnica, je v kazensko-preiskovalni zadevi zoper obd. Braneta GORŠETA, ki ga zagovarjata odv. Mitja Jelenič in odv. Emil Zakonjšek iz Ljubljane, obd. Barbaro GORŠE, ki jo zagovarja odv. Gorazd Fišer iz Ljubljane, obd. Polono KUCHAR, ki jo zagovarja odv. Tatjana Markelj iz Ljubljane, obd. Stajko SKRBINŠEK, ki jo zagovarja odv. Tomaž Bromše iz Celja, obd. Vlada PETKA, ki ga zagovarja odv. Dejan Ljubič iz Odvetniške družbe Ferfolja, Ljubič, Bauk iz Ljubljane in odv. Blaž Kovačič iz Ljubljane in obd. Rudolfa TRČKA, ki ga zagovarja odv. Jurij Klešnik iz Odvetniške pisarne Jurija Klešnika iz Ljubljane, zaradi kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja po III. odstavku 257. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) in drugih, o predlogu zagovornika obd. Braneta Goršeta za odpravo pripora in za nadomestitev pripora z varščino z dne 18.4.2013, dne 22.4.2013 izdajam

sklep:

Predloga za odpravo pripora iz razloga ponovitvene nevarnosti po 3. točki I. odstavka 201. člena ZKP in za nadomestitev pripora iz razloga begosumnosti po 1. točki I. odstavka 201. člena ZKP z varščino, se zavrneta.

OBRAZLOŽITEV:

1. Zoper obd. Braneta Goršeta je odrejen pripor iz razloga begosumnosti po 1. točki in 3. točki I. odstavka 201. člena ZKP.
2. Zagovornik obdolženca je dne 18.4.2013 glede pripornega razloga ponovitvene nevarnosti po 3. točki I. odstavka 201. člena ZKP predlagal odpravo pripora, ker meni, da je ponovitvena nevarnost odpravljena, glede pripornega predloga begosumnosti po 1. točki I. odstavka 201. člena ZKP pa je predlagal, da ga sodišče nadomesti z ukrepom varščine.
3. V predlogu je navedel, da je senat obstoj ponovitvene nevarnosti utemeljeval z okoliščino, da je obdolženi zakoniti zastopnik dveh gospodarskih družb na območju Republike Hrvaške, to je podjetij FINIS d.o.o. in ERA MARIS d.o.o. ter direktor Odvetniške družbe Gorše, o.p., d.o.o., Ljubljana. Zagovornik je sodišču predložil listine, iz katerih izhaja, da obdolženec ni več direktor nobene od hrvaških družb, medtem, ko je odvetniška družba v postopku

prenehanja po skrajšanem postopku na podlagi sklepa obdolženca kot edinega lastnika odvetniške družbe. Kot dokaze je zagovornik sodišču dostavil:

- sklep obdolženca kot edinega družbenika družbe Odvetniška družba Gorše, o.p., d.o.o., o prenehanju družbe po skrajšanem postopku, iz knjige sklepov družbe, overjenega po notarju Jožetu Sikošku iz Ljubljane ter izpisek iz VEM registra o vložnem predlogu za vpis prenehanja družbe pri Okrožnem sodišču v Ljubljani kot pristojnem registrskem sodišču;

- sklep o odpoklicu člana uprave družbe ERA MARIS d.o.o., Braneta Goršeta v notarskem zapisu z dne 5. 4. 2013, v overjenem prevodu ter izpis iz spletne strani hrvaškega sodnega registra z dne 17. 4. 2013, iz katerega je razvidno, da je Trgovinsko sodišče na Reki, na podlagi sklepa z dne 15. 4. 2013, v sodni register dne 16. 4. 2013 vpisalo spremembo zastopnikov družbe v skladu s sklepom družbenikov z dne 5. 4. 2013 (podatki so javno dostopni na spletni strani <https://sudreg.pravosudje.hr> ter jih je mogoče preveriti z vnosom MBS številke podjetja 040288785 v spletni aplikaciji);

- sklep Trgovinskega sodišča na Reki z dne 25. 3. 2013 o vpisu spremembe članov uprave na podlagi sklepa o razrešitvi Braneta Goršeta kot člana uprave z dne 18. 3. 2013, v overjenem prevodu.

Zagovornik v predlogu navaja, da je s tem, ko obdolženec ni več zakoniti zastopnik nobene izmed gospodarskih družb, odpadel razlog, s katerim je senat utemeljeval obstoj ponovitvene nevarnosti pri obdolžencu, zaradi česar obdolženčev zagovornik meni, da ponovitvena nevarnost pri obdolžencu ni več podana in predlaga, da sodišče pripor zoper obdolženca iz razloga ponovitvene nevarnosti odpravi.

Hkrati pa obdolženčev zagovornik predlaga, da sodišče pripor, ki je odrejen zoper obdolženca iz razloga begosumnosti, nadomesti z dano varščino, ki jo obdolženi ponuja v obliki hipoteke za znesek varščine v znesku 300.000,00 EUR. Obdolženec tako predlaga, da sodišče kot varščino sprejme v zastavo nepremičnino parc. št. 519/0 k.o. 1723 Vič, ID znak 1723-519/0-0), kar v naravi predstavlja stanovanjsko hišo na naslovu Rožna dolina, Cesta XVII št. 19, Ljubljana, ki je last obdolženčeve žene Barbare Gorše (predlogu je priložil zemljiškoknjižni izpisek), ki je pripravljena predmetne nepremičnine zastaviti kot varščino za obd. Braneta Goršeta. Vrednost predmetnih nepremičnin po javno dostopnih podatkih GURS znaša 541.000,00 EUR.

Obenem je obdolženi pripravljen, v kolikor sodišče šteje to za potrebno, poleg dane varščine, dati sodišču tudi obljubo, da se ne bo skrival in da brez dovoljenja sodišča ne bo zapustil svojega prebivališča v Republiki Sloveniji. Pri tem obdolženčev zagovornik ponovno posebej izpostavlja dejstvo, da je obdolženec tudi v kazenskem postopku, ki je zoper njega v teku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, sprejemal in se odzival na vsa vabila sodišča, aktivno sodeloval v postopku in ni manjkal na nobenem procesnem dejanju sodišča, na katerega je bil povabljen; prav tako ni manjkal na niti eni sami glavni obravnavi v postopku, niti prosil za njeno preložitvev ali kakorkoli drugače s svojimi ravnanji nakazoval, da se želi kazenskemu postopku izogniti ali celo pobegniti.

Glede na navedeno obdolženčev zagovornik predlaga, da preiskovalna sodnica po opravljenem posebnem naroku, ki naj ga razpiše zaradi odločanja o tem predlogu, sprejme ponujeno varščino v obliki hipoteke za znesek varščine na nepremičninah, last Barbare Gorše, kot nadomestni ukrep za pripor, po potrebi še ob dani obljubi obdolženca, da se ne bo skrival, katero je obdolženi tudi pripravljen dati sodišču.

4. Tožilka je na predlog zagovornika odgovorila, da kljub navedbam in predloženim listinam zagovornika obd. Goršeta meni, da so še vedno podani razlogi za pripor.

Kar se tiče ponovitvene nevarnosti ugotavlja sledeče: obdolženi je sicer poskrbel za to, da

formalno ni več nikjer poslovodja družb, ki jih obvladuje, vendar pa tožilka še vedno meni, da obvladuje poslovanje družbe Finis d.o.o. preko svojih sorodnikov, t.j. očeta in tasta, ki sta njena lastnika. Kakor je že v predlogu za odreditev pripora navedla, je njuno lastništvo družbe le krinka in se, v izogib ponavljanju, na svoje tedanje navedbe tožilka sklicuje. Družba Finis d.o.o., z lastniškim deležem v kapitalu Era maris d.o.o., pomembno obvladuje tudi poslovanje te družbe.

Po oceni tožilke je nedvomno, da obdolženi poskuša s tem „manevrom“ prikazati sodišču, da s poslovanjem in upravljanjem teh družb nima več ničesar zato, da bi dosegel odpravo pripora. Enako, kot je dosegel razrešitev s funkcije direktorja v zelo kratkem času, mu je nedvomno mogoče doseči »vrnitev v prejšnje stanje«, pa tudi brez tega tožilka meni, da se obdolženi s formalnim prepisom ni odrekel svojemu premoženju in upravljanju z njim, kakor je že navedla, zaradi česar je premoženje prepisal na najbližje. Ni ga prodal ali se mu kako drugače kredibilno odpovedal. Tudi morebitna ustanovitev druge, nove gospodarske družbe, preko katere bi morebiti lahko posloval, mu ne bi bila preprečena.

Obdolženi je še vedno odvetnik, pa tudi, če ne bi bil, ima tovrstna znanja z dolgoletnimi izkušnjami, zato tožilka verjame, da bi nedvomno na prostosti opravljal svoj poklic in bi mu bilo v vlogi pooblaščenca teh svojih družb, ali kako drugače, tudi sicer omogočeno nadaljnje delovanje s pooblastili odločanja o pravnih poslih, ki bi jih zlorabil in ponovil s kaznivim dejanjem. Kakor je že sodišče v sklepu o odreditvi pripora ugotovilo, kažejo očitki iz predmetnega postopka in postopka, ki se vodi pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, na njegovo posebno odločnost pri izvrševanju kaznivih dejanj, dolgoletno zlorabljanje zaupanja upnikov v stečajnih postopkih, sodišča, ki ga je postavilo kot stečajnega upravitelja, in navsezadnje tudi pogodbenih strank. Visoka stopnja njegove ponovitvene nevarnosti, kakor jo ugotavlja tudi sodišče, samo nakazuje, da je pripor neogibno potreben, da bi obdolženemu preprečili ponavljanje kaznivih dejanj.

Visoko predpisane kazni za očitana kazniva dejanja v obeh kazenskih postopkih, pa so poleg tega tudi podlaga za zaključek, da bi se s pobegom poskušal izogniti končanju kazenskega postopka in prestajanju kazni. Tožilka se s ponujeno varščino ne strinja. Omenjene družbe Finis d.o.o. in Era maris d.o.o. so lastnice nepremičnin na hrvaškem, kakor je tožilka navedla v predlogu za odreditev pripora, v katere bi se lahko za dlje časa obdolženec zatekel pred kazenskim postopkom. Obdolženčevo nepremično in premično premoženje sicer glasi na druge osebe, vendar ga dejansko obvladuje on (hiša, v kateri stanuje; nepremična lastnina Odvetniške družbe Gorše o.p. d.o.o. na naslovu sedeža - v prilogi zaenkrat trije izpiski iz zemljiške knjige za več kot 300 m² poslovnih prostorov, na katerih je ustanovljen sedaj že „popularen“ zemljiškoknjižni dolg; vozilo v lasti družbe; družbi Finis d.o.o. in Era Maris d.o.o....) in je njegova vrednost precej višja od formalno izkazanega s tremi vozili, za katera je bilo odrejeno začasno zavarovanje.

Ob tem pa tudi ne gre pozabiti na to, da še vedno ni ugotovljeno, kje je oprani denar in kdo je končni prejemnik tega denarja, preko TRR-jev BS Factorja LLC v Avstriji, iz očitanih kaznivih dejanj. Tožilka navaja, da bi težko verjela, da je bil med prejemniki tega denarja, ki ga ni (bilo) malo, obd. Gorše »izpuščen« oz. zanj ni imel tudi nikakršnega lastnega interesa. Glede na njegovo odločilno vlogo pri izvršitvi, si je bolj logično predstavljati, da je bil, skladno svoji vlogi, izdatno udeležen tudi pri izkupičku. Kakor je tudi iz medijev znano, se obravnava v zadevi na ljubljanskem sodišču končuje in narok za glavno obravnavo je razpisan za ponedeljek, 22.4.2013, zaradi česar se po mnenju tožilke obdolženemu mudi iz pripora.

5. Predlog za odpravo pripora in predlog za nadomestitev pripora s sprejemom varščine, nista utemeljena.

6. Zagovornik v predlogu navaja, da je sodišče priporni razlog ponovitvene nevarnosti utemeljevalo z okoliščino, da je obdolženec zakoniti zastopnik dveh gospodarskih družb na območju Republike Hrvaške, to je podjetij FINIS d.o.o. in ERA MARIS d.o.o. ter direktor Odvetniške družbe Gorše, o.p., d.o.o., Ljubljana, vendar preiskovalna sodnica poudarjam, da je bil to le eden od razlogov, s katerimi je bil utemeljen priporni razlog ponovitvene nevarnosti.

Priporni razlog ponovitvene nevarnosti po 3. točki I. odstavka 201. člena ZKP je podan, ko teža, način storitve ali okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno in osebne lastnosti, prejšnje življenje, okolje in razmere v katerih živi ali kakšne druge posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bo obdolženec ponovil kaznivo dejanje.

Priporni razlog ponovitvene nevarnosti je bil ob odreditvi pripora tako utemeljen tudi s sledečimi okoliščinami:

- *s težo kaznivih dejanj*, ki naj bi jih obdolženec storil - za kvalificirano obliko kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja po V. odstavku 257. člena Kazenskega zakonika je predpisana kazen od enega do osmih let zapor, za kaznivo dejanje pranja denarja po I., II. in III. odstavku 245. člena KZ-1 pa kazen do petih let zapor, pri čemer naj bi šlo v obravnavanem primeru tudi za premoženjsko korist, ki večkrat presega z zakonom določen znesek premoženjske koristi, ki šteje za veliko premoženjsko korist;

- *z načinom storitve in okoliščinami*, v katerih naj bi bilo kaznivo dejanje storjeno - ko naj bi obdolženec najprej skrbno pripravil načrt izvršitve kaznivih dejanj, kar je zaključiti glede na zapletenost postopkov, ki naj bi bili za to potrebni -- spremljanje in analiza podatkov o pričakovanem zaslužku; opredelitev pravega načina in trenutka za odkup terjatev; zagotovitev sredstev za odkup in pridobitev drugih udeležencev kot pomočnikov; koordinacija ravnanj posameznih udeležencev pri izvršitvi kaznivega dejanja...

Kaznivo dejanje naj bi pripravljaj in nato izvrševal več let, pri čemer naj bi obdolženec ves čas zlorabljal zaupanje, ki mu je bilo dano kot stečajnemu upravitelju od sodišča in naj bi ga užival tudi od upnikov, ki so upravičeno pričakovali, da je preko upravljanja stečajnega dolžnika v funkciji varstva njihovih interesov, pri čemer pa naj bi obdolženec, v nasprotju s takšnimi pričakovanji, zasledoval lastne in interese drugih udeležencev kaznivega dejanja;

- Skozi takšno ravnanje naj bi se kazale tudi nekatere *osebne lastnosti obdolženca*, ki se izkažejo kot pomembne v okviru ocene ponovitvene nevarnosti obdolženca, ko je utemeljen zaključek, da naj bi obdolženec kazal posebno vztrajnost in odločnost pri izvrševanju kaznivih dejanj in se pri tem, zaradi namena pridobitve protipravne premoženjske koristi, naj ne bi oziral ne na dano zaupanje ne na tiste, ki naj bi bili zaradi kaznivega dejanja oškodovani. Na takšne obdolženčeve lastnosti kažejo tako dolgotrajnost izvrševanja kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja, katerega naj bi obdolženec storil, kot dejstvo, da se pri izvršitvi tega dejanja naj ne bi oziral na položaje posameznih upnikov, med katerimi so bili tudi samostojni podjetniki oziroma enoosebne družbe in nekatere prič so v preiskavi tudi povedale, da so zneski prijavljenih terjatev zanje pomenili znatne zneske (Viktor Pirc je povedal – list. št. 865, da naj bi znesek terjatve v višini 10.000 Eur za majhno firmo pomenil šest mesecev dela za enega človeka; Vladimir Baričević je povedal – list. št. 866, da je njegova terjatev znašala približno današnjih 10.000 Eur, ta znesek pa je zanj pomenil deset plač; Irena Fonda je povedala – list. št. 867, da je znesek terjatve za s.p. Njenega očeta Uga Fonde ni bil majhen, zanje je to bil precejšen znesek). Kot je tožilka že v predlogu za odreditev pripora navedla, naj bi bila zaradi kaznivih dejanj pod ceno prodana na primer terjatev samostojnega podjetnika Uga Fonde, pri čemer pa so samostojni podjetniki v okviru gospodarskega poslovanja odgovorni z vsem svojim premoženjem, zaradi česar je v primeru oškodovanja njegove gospodarske dejavnosti pravzaprav

oškodovano njegovo celotno premoženje. Glede enoosebnih družb je tožilka navedla, da so družbe premoženje družbenikov in nekatere so bile ravno v obravnavanem času, očitno zaradi težav s poslovanjem, tudi izbrisane. V družbah so tudi zaposleni, ki se preživljajo z delom v teh družbah in zagotovo oškodovanje teh gospodarskih subjektov pomeni ogrožitev položaja, ne samo imetja lastnikov teh družb, pač pa tudi ogrožitev položaja zaposlenih v teh družbah;

- *prejšnje življenje obdolženca*, glede katerega je za oceno ponovitvene nevarnosti pomemben kazenski postopek, ki teče zoper obdolženca pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, zaradi kaznivega dejanja zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti po I. in II. odstavku 240. člena KZ-1, torej zaradi povsem podobnega kaznivega dejanja kot v obravnavanem postopku, prav tako kvalificirane oblike, ker naj bi v času med 5.1.2004 in 10.3.2004 kot stečajni upravitelj v postopku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, v stečajnem postopku nad stečajnim dolžnikom HKS Sicura – v stečaju, v okviru prodaje terjatev stečajnega dolžnika do 327 fizičnih oseb sodišču podal predlog za odobritev prodaje terjatev stečajnega dolžnika do 327 fizičnih oseb v nominalni vrednosti 199.983,54 Eur, katere naj bi nato kupil Jože Šušteršič, potem, ko naj bi stečajni senat njegovemu predlogu sledil, pa naj bi s Šušteršičem sklenil pogodbo o prodaji, čeprav je ob podaji predloga vedel, da v trenutku podaje predloga ni bilo nobenega upravičenega razloga za prodajo terjatev... , v predlogu sodišču pa naj bi lažno navedel, da bi vsak drug način poskusa unovčitve pomenil samo dodatne nesorazmerne stroške in je predlagal odobritev prodaje Šušteršiču, čeprav je ponujena kupnina predstavljala le 16,7 % nominalne vrednosti teh terjatev, pri tem pa naj bi ravnal z namenom, da bi Jožetu Šušteršiču pridobil za najmanj 166.600,13 Eur protipravne premoženjske koristi. Glede na takšne podatke, naj bi osumljenca pri izvrševanju vodili enaki motivi kot v obravnavanem primeru, pri tem pa naj bi prišle do izraza enake osebne lastnosti obdolženca kot so bile zgoraj navedene.

7. Dejstvo, da je obdolženec odvetnik in je imel svojo odvetniško družbo ter da je bil udeležen pri lastništvu in zastopanju gospodarske družbe, je mogoče šteti med tiste okoliščine, ki ob ocenjevanju ponovitvene nevarnosti sodijo v opredelitev *okolja in razmer v katerih obdolženec živi*, torej zgolj v enega od sklopov okoliščin, ki so pomembne za oceno ponovitvene nevarnosti pri obdolžencu. Tudi v tem sklopu pa teh okoliščin ni mogoče razlagati zgolj v smislu, kakor ga je opredelil zagovornik. Skozi dejstvo, da je obdolženec imel svojo odvetniško pisarno, poleg te pa je bil udeležen tudi pri lastništvu oziroma vodenju gospodarske družbe, se kažejo tudi druge osebne lastnosti obdolženca oziroma njegove sposobnosti in interesi. Če je po eni strani podjetnost pozitivna lastnost pri poštenem in legalnem vodenju poslova oziroma poslovanju, je ta lastnost pri dejanjih, ki se obdolžencu očitajo, za oceno ponovitvene nevarnosti negativna, saj dejstvo, da je obdolženec imel, ne le lastno odvetniško družbo, temveč je bil udeležen tudi pri vodenju gospodarske družbe, ki ima poleg tega še sedež v tujini, vodi v zaključek o visoki verjetnosti, da bi obdolženec z gospodarskim poslovanjem, pa tudi delom v svojem poklicu, nadaljeval tudi po formalni izključitvi iz vodenja gospodarske družbe in prenehanju odvetniške pisarne. Že na podlagi samega opisa kaznivih dejanj je razbrati, da naj bi obdolženec imel številne povezave z osebami, ki naj bi se ukvarjale z gospodarsko dejavnostjo, pri čemer je logično utemeljen tudi zaključek, da naj bi obdolženci v obravnavani zadevi bili med seboj tesneje povezani že zato, ker je evidentno, da organizator kaznivih dejanj, kakor so obravnavana, v izvrševanje teh kaznivih dejanj, že iz razlogov varnosti, ne bi pritegnil neznancev oziroma oseb, ki jim ne bi zaupal. Prav v obravnavanem primeru naj bi obdolženec terjatve v stečajnem postopku odkupoval, ne da bi bilo to razvidno iz listin ali drugih podatkov, saj naj bi z njegovim denarjem terjatve, tudi za njegov račun odkupovala Polona Kuhar preko družbe Ofis. Že ob takšnih okoliščinah se jasno pokaže „formalna vloga“ zastopnika ali lastnika kot nepomembna okoliščina, saj je pri teh

dejanjih pomembna dejanska vloga posameznika.

8. V prejšnji točki navedene okoliščine so bile, sicer v strnjeni obliki, v sklepu o odreditvi pripora zoper obdolženca navedene, in kakor navedeno, so bila dejstva obstoja Odvetniške pisarne in obdolženčeve udeležbe pri vodenju gospodarskih družb le nekatere okoliščine, pomembne za presojo, ali je pri obdolžencu podana ponovitvena nevarnost, kar pomeni, da te okoliščine niso bile edine oziroma tiste okoliščine, ob katerih odsotnosti bi bilo mogoče zaključiti, da je odpadel priporni razlog ponovitvene nevarnosti, kakor sklep o priporu razume zagovornik obd. Goršeta.
9. Preiskovalna sodnica s tožilko soglašam tudi v zaključku, da bi s sprejemom varščine v višini 300.000 Eur ne bila odpravljena begosumnost obdolženca, saj je kazenski postopek pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani v zaključni fazi in je kmalu pričakovati sodbo, v primeru obsodilne sodbe pa tudi zaporno kazen, saj je za kaznivo dejanje po II. in I. odstavku 240. člena KZ-1 predpisana kazen od enega do osmih let zapor, poleg tega pa je v zaključku tudi preiskava v tej zadevi. Za kaznivi dejanji po V. odstavku 257. člena KZ-1 in III., II. in I. odstavku 245. člena KZ-1 sta predpisani kazni od enega do osmih let in do petih let zapor, prvo dejanje pa naj bi obdolženec storil tudi kot nadaljevano. Poleg zaporne kazni se obdolžencu sme izreči denarna kazen, obvezen pa je tudi odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, kar vse so okoliščine, ki ob teži konkretnih kaznivih dejanj in okoliščinah, ki so bile v sklepu o odreditvi pripora že navedene, vodijo v zaključek o visoki stopnji begosumnosti obdolženca, ki je z varščino v višini 300.000 Eur ni mogoče odpraviti. Dejstvo namreč je, da je bil obdolženec pred priporom v obravnavani zadevi dolgo let odvetnik, po besedah priče Resimič celo med desetimi najbolj uspešnimi v Ljubljani, poleg tega je nastopal tudi v vlogi stečajnega upravitelja in že v obravnavani zadevi prejeta nagrada pokaže, da tudi zaslužki v takšni vlogi niso bili majhni, zato je logičen zaključek, da ni verjetno, da bi bilo edino obdolženčevo premoženje v treh vozilih, ki so predmet začasnega zavarovanja. Kot navedeno že v sklepu o priporu, je že premoženjska korist, ki naj bi jo obdolženci pridobili iz obravnavanega kaznivega dejanja tako visoka, da je utemeljen zaključek, da obdolženec življenjem v tujini ne bi imel večjih težav.
10. Glede na navedeno je bil predlog za odpravo pripora oziroma nadomestitev pripora s sprejemom varščine, zavrnjen kot neutemeljen.

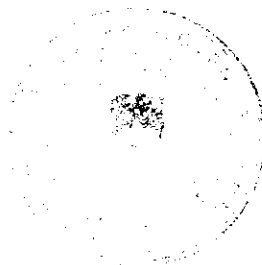
Pravni pouk:

Zoper ta sklep je dopustna pritožba, ki se vloži v roku 3 (treh) dni, šteto od dneva prejema pisnega odpravka tega sklepa. Pritožba se vloži pisno pri naslovnem sodišču, o njej pa odloča izvenpravni senat.

Koper, 23.4.2013

Preiskovalna sodnica:

Tatjana Cvetičanin

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Tatjana Cvetičanin', written over a faint circular stamp.